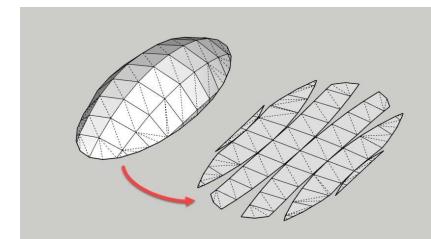
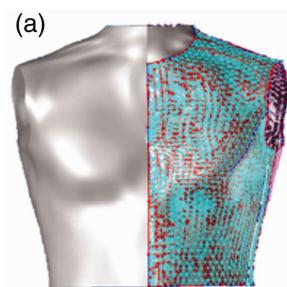

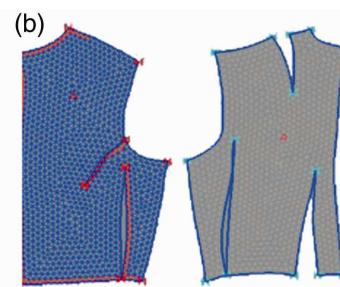
Rozvinování povrchu lidského těla do plochy

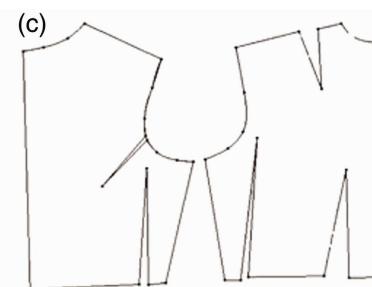
[7]

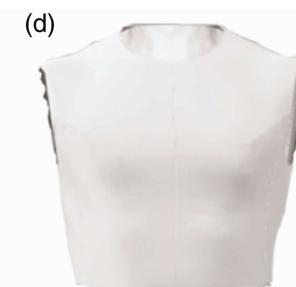
(a)

(b)

(c)

(d)

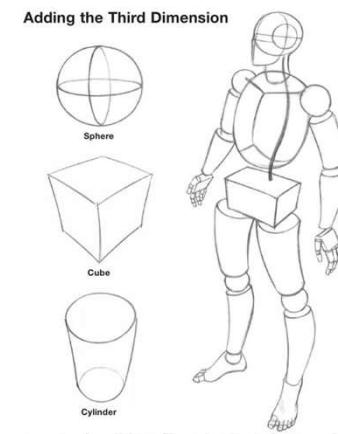
[1]

Rozvinování povrchu lidského těla do plochy

- *Lidské tělo je tvarově velmi složitý 3D - trojrozměrný útvar.*
 - **Základ pro tvorbu střihových konstrukcí ⇒ rozvinutí povrchu těla do plochy ⇒ dvojrozměrného útvaru - 2D.**
 - Tvoří základ pro určení tvaru konstrukce střihového dílu oděvního výrobku.
- Rozvinutím plochy** rozumíme takové zobrazení plochy na rovinu, které zachovává délky oblouků a úhly křivek.

Rozvinování povrchu lidského těla do plochy

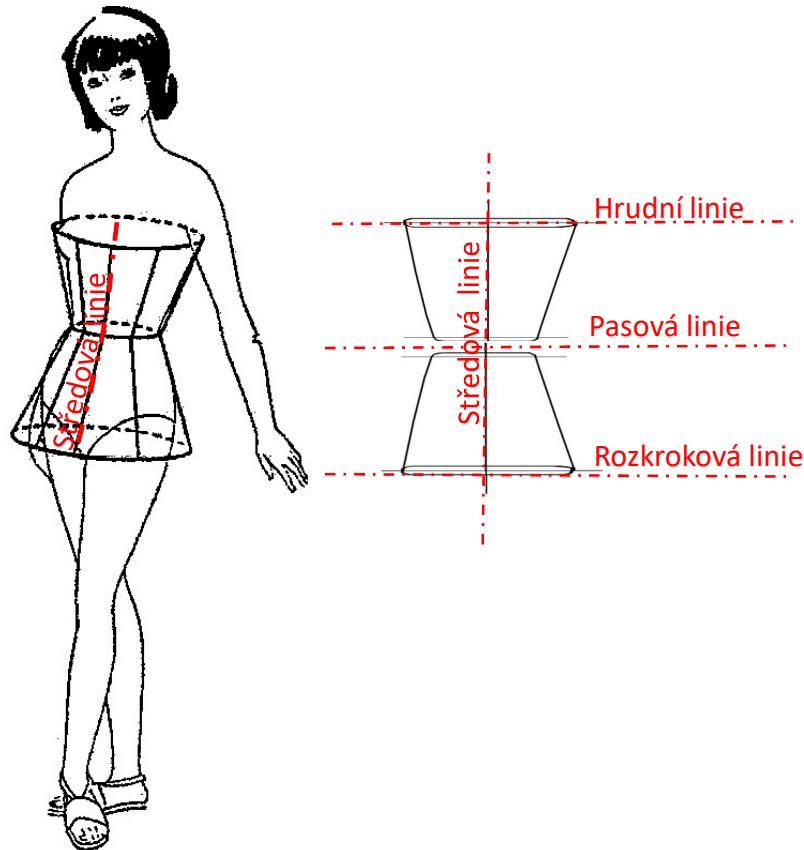
- Nejpřesnější znázornění povrchu těla umožňují **plastické trojrozměrné modely**.
- **Přesnost** rozvinutí **závisí** na způsobu **zjednodušení tvaru** lidského těla a zvolené **metodě rozvinování**.
- Členěním těla pomocí horizontálních a vertikálních rovin vznikají jednotlivé úseky, které lze **tvarově zjednodušit** a přirovnat k základním **geometrickým tělesům** jako jsou kužel, válec, komolý kužel apod.
- **Plošné zobrazení** bude odpovídat **pláštěm těchto těles**, základní rozměry těles odpovídají povrchovým délkám obrysových čar průřezů rovin, jimiž je tělo členěno.

[8]

Příklad:

Znázornění kuželovitých základen ženské postavy a odvození konstrukční základny

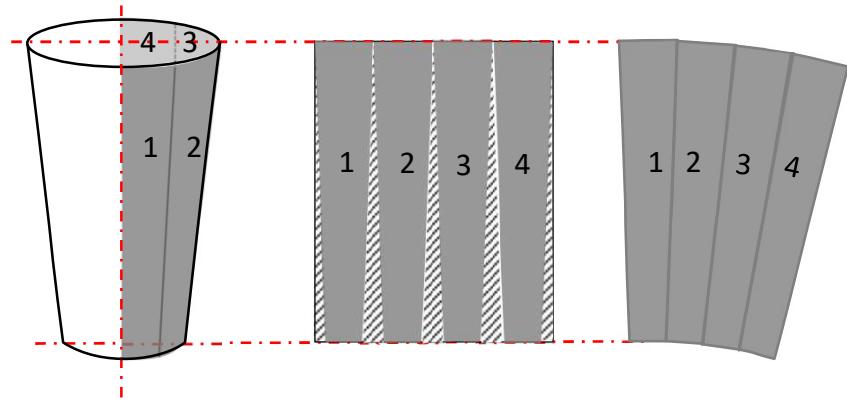

- Postava ženy se rozšiřuje kuželovitě od pasu nahoru k ramenům a od pasu dolů k bokům. Proto jsou stříhy konstruovány do kuželovité základny.
- Konstrukční část má dvě samostatné části:
 - a) pro horní část trupu, se širší základnou nahoře,
 - b) pro dolní část těla, se širší základnou dole.
- Jednotlivé přímky a křivky konstrukční sítě jsou pojmenovány podle umístění na těle.

Příklad:

Znázornění části komolého kužele a způsob rozvinutí

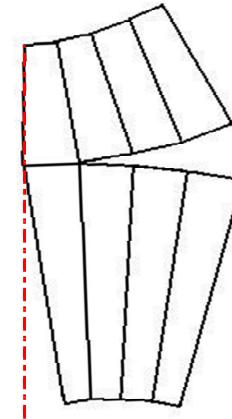
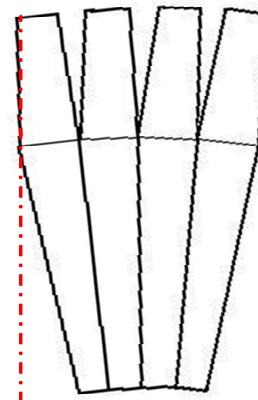
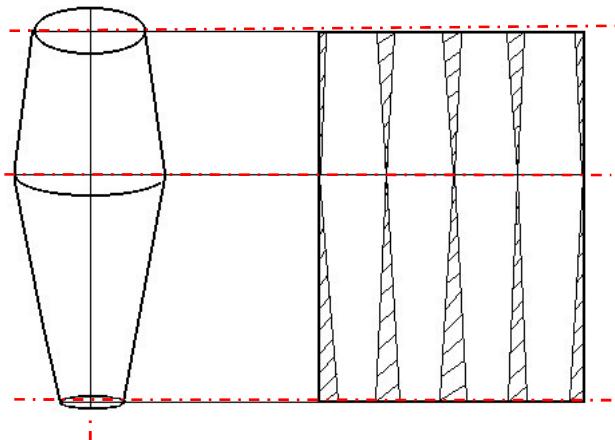
- Povrch je rozvinut členěním pomocí 4 stejných dílků.
- *Pozn. Zakreslena je jen polovina za předpokladu, že lidské tělo je symetrické.*
- Rozdíl mezi obvodovými rozměry je znázorněn pomocí vyšrafovovaných dílků - budoucích ploch konstrukčního vybrání.
- Složením těchto dílků k sobě vznikne přibližně skutečný povrch pláště.
- Čím větší počet dílů je použit, tím přesnější bude tvar rozvinutého pláště a menší lomení mezi dílky.

Obr. Znázornění kuželovitých základen ženské postavy [2]

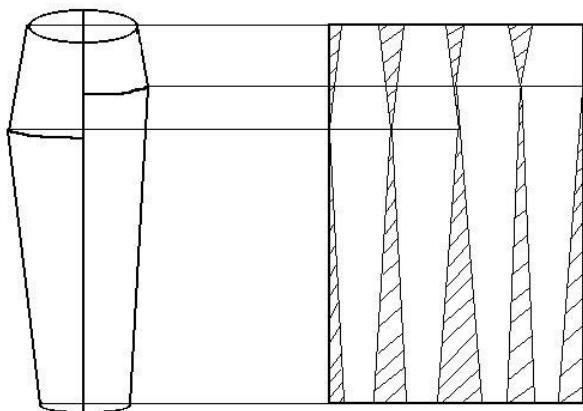
Příklad:

Znázornění dvou komolých kuželů, které mají společnou základnu se stejným obvodem

- Zobrazený tvar pláště dvou komolých kuželů s vybráním v horní části ve vertikálním směru

- Zobrazený tvar pláště dvou komolých kuželů s vybráním v horní části v horizontálním směru

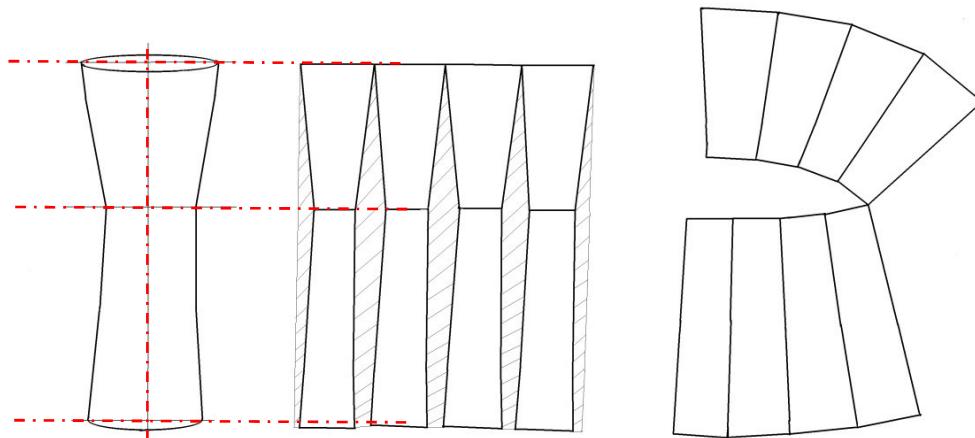
Příklad:

Znázornění tvar složený ze 2 částí komolých kuželů s nestejnými obvody i výškami.

Velikost rozvinuté části je dána výškami kuželů a součtem největších obvodů z každé poloviny.

Příklad:

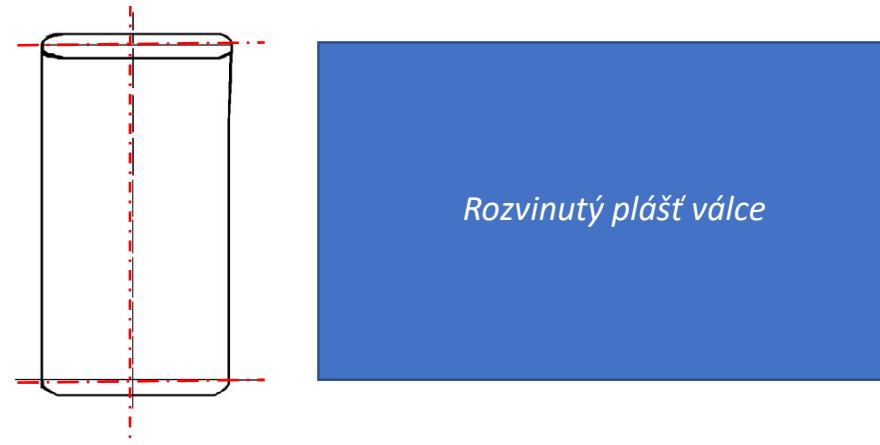
Znázornění dvou komolých kuželů, které mají společnou základnu se stejným obvodem

Příklad:

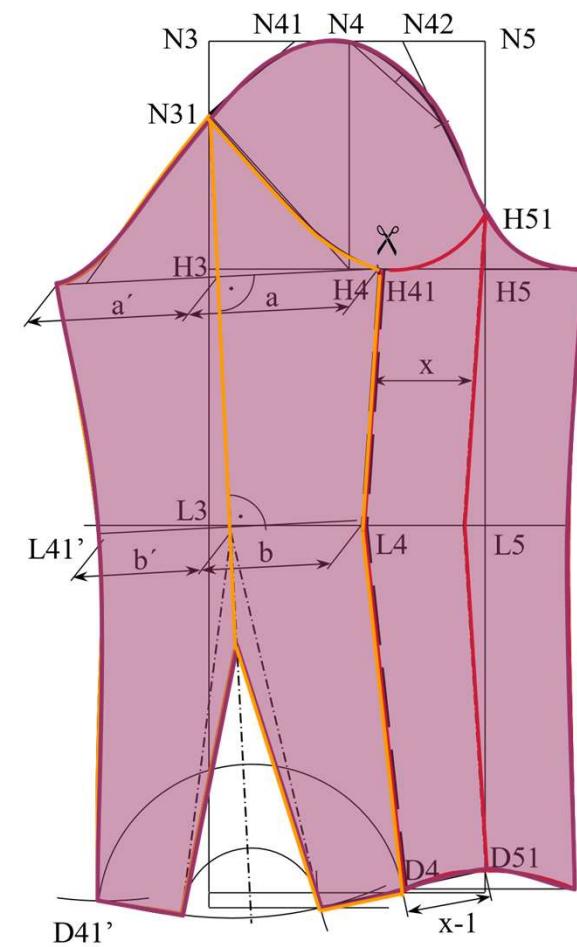
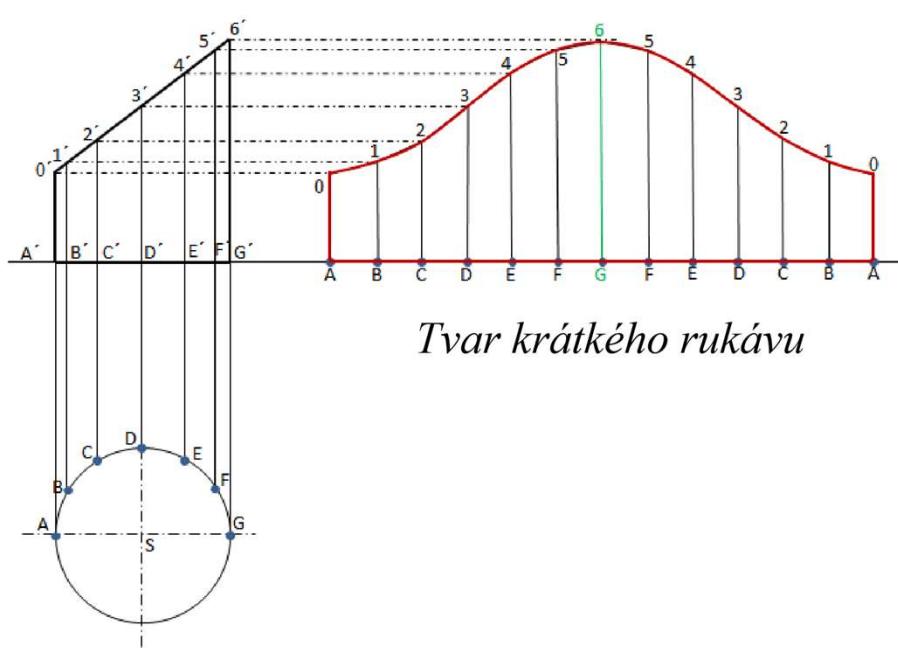
Znázornění rozvinutého pláště válce,
kde je výchozím rozměrem obvod válce, který odpovídá některému obvodovému rozměru lidského těla.

kde je výchozím rozměrem obvod válce, který odpovídá některému obvodovému rozměru lidského těla.
Výška válce je dána vzdáleností horizontálních rovin, v nichž bylo provedeno členění těla.

Příklad:

Rozvinutí povrchu seříznutého válce pro odvození tvaru střihu rukávu

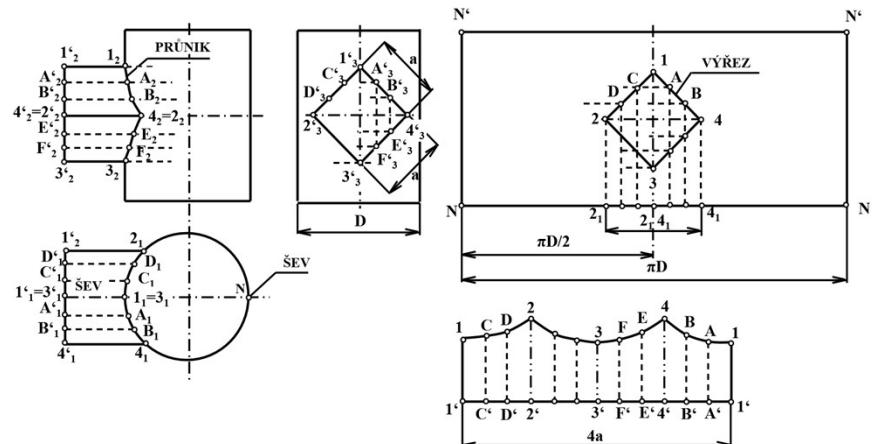
Tvar hlavicového rukávu

Metody rozvinování

- metoda povrchových přímek
- metoda trojúhelníková
- metoda rovinných čili obecných řezů
- metoda kulových čili kyvadlových řezů

Metoda povrchových přímek

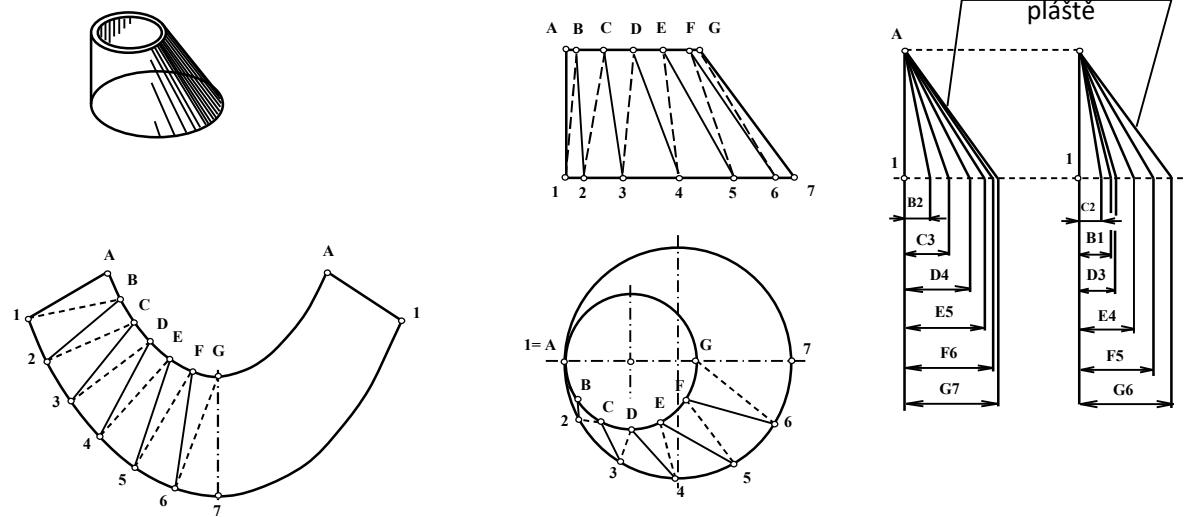
- metoda je vhodná pro mnohostěny a jejich průniky s válcovými tělesy i pro průnik válcových těles.

Metody rozvinování

Metoda trojúhelníková

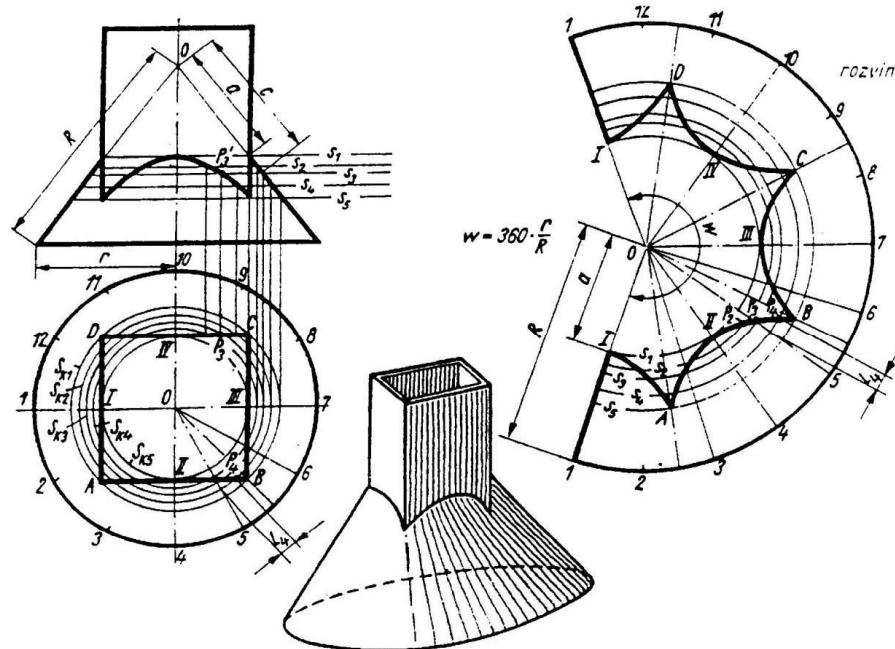
- plocha se rozdělí na dostatečné množství trojúhelníkových plošek
⇒ trojúhelníkové plošky se při rozvinování k sobě snadno přikládají.
- Používá se při rozvinování takových těles, jejichž tvar nelze odvodit ze základních geometrických těles, tedy u těles se zborcenými plochami a u tzv. přechodových těles.

Metody rozvinování

Metoda rovinných čili obecných řezů

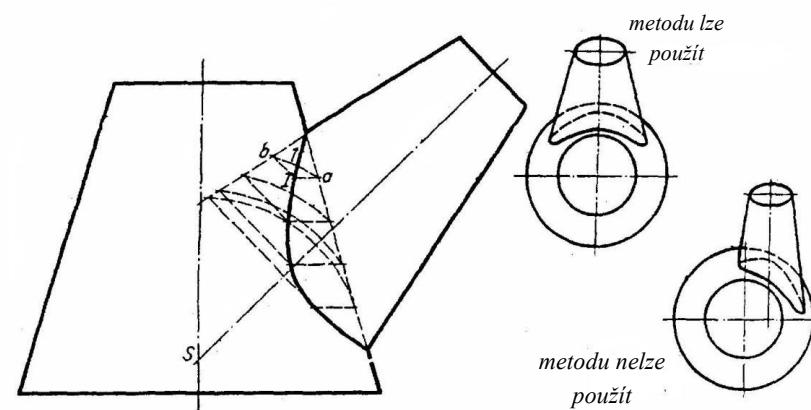
- tuto metodu lze vždy použít pro konstrukci křivek průniku; je vhodná také pro přesné určení tvaru velmi složitých dílů.

Metody rozvinování

Metoda kulových čili kyvadlových řezů

- Výhodou této metody je, že je potřeba pouze jednoho průmětu těles. Aby ji bylo možno použít, platí podmínka, že při průniku dvou těles musí být obě tělesa rotační a osy obou těles se musí protínat.
- Jsou-li osy mimoběžné, nelze tento postup použít.
- Symetrickými rotačními tělesy jsou válce, kužely a koule, dále všechna tělesa, která vzniknou otáčením plochy kolem její osy souměrnosti.
- U pronikajících se těles, která splňují uvedené podmínky, jsou kulové řezy kruhové plochy.

Příklad:

Nasnímání krejčovské figuríny bezkontaktní metodou „moiré“

Pohled zepředu

Pohled ze zadu

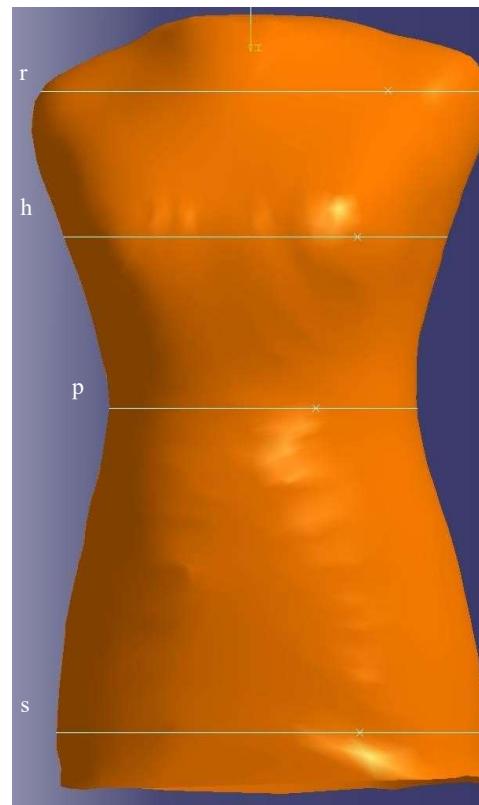
- Nenáročná optická **topografická metoda**.
- Tato metoda umožňuje zviditelnit reliéf zkoumaného difúzního povrchu pomocí moaré proužků, které **představují prakticky vrstevnice**.
- Moaré metoda se využívá pro měření tvarů různých strojírenských součástek, při kontrole tvarů plastických objektů, ale také v medicíně pro kontrolu tvaru lidského těla apod.

Vytvoření 3D obrazu figuríny

- CATIA (Computer-aided Three-dimensional Interactive Application)

Zobrazení mraku bodů
na povrchu figuríny

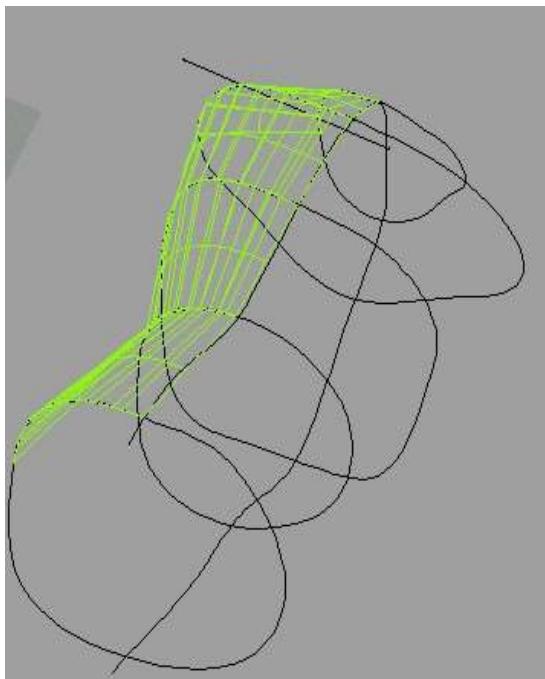
Naznačení anatomických
linií na povrchu fituríny

Příklad:

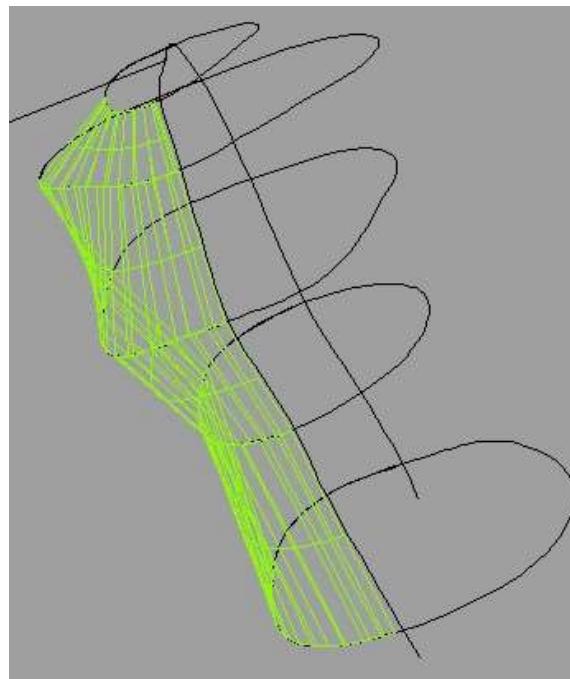
Povrch figuríny je rozčleněn zakreslením několika dílků jednoduché geometrie

Pomocí software **Rhinoceros 3**:

- Řeší se tvar pouze jedné poloviny (levé nebo pravé), zvlášť zadní a přední části

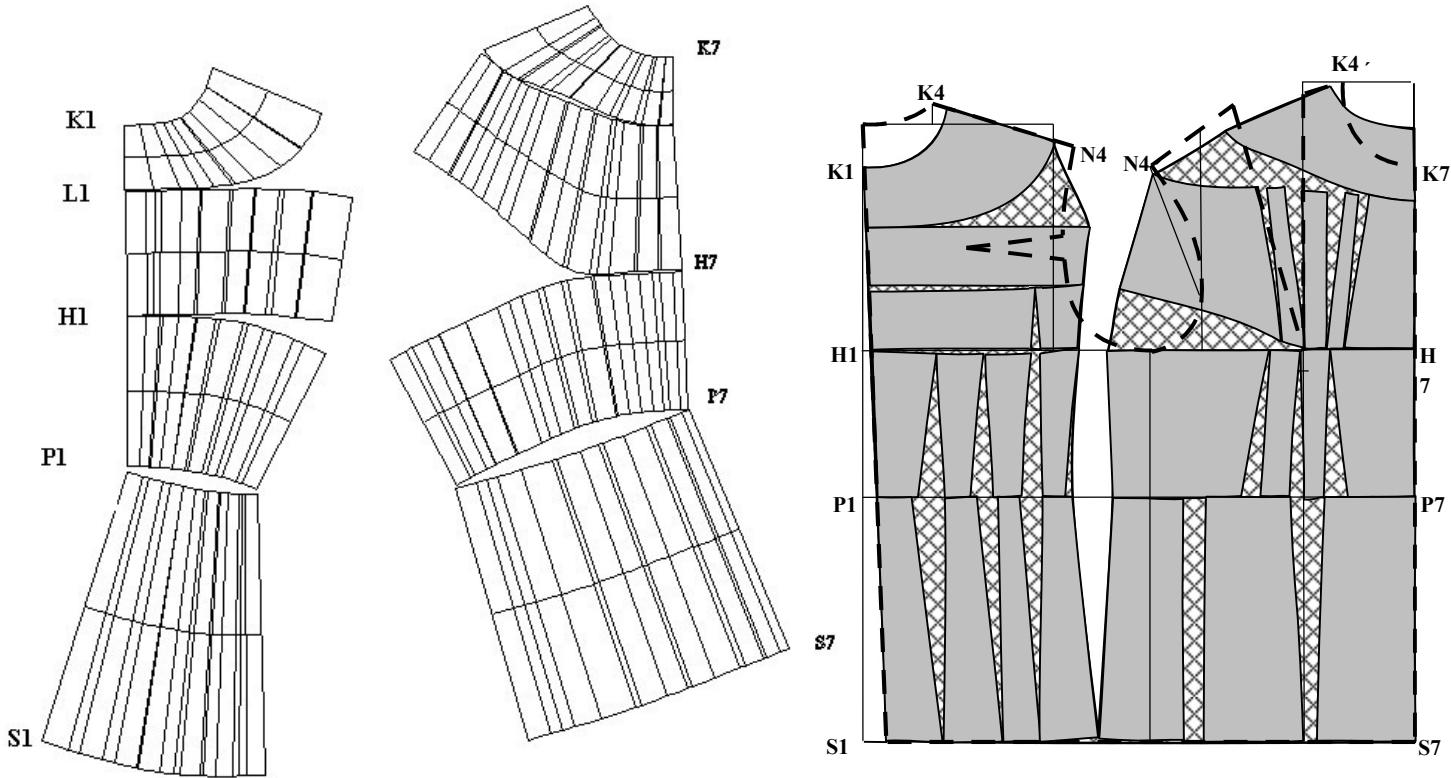
Zadní trupová část [3]

Přední trupová část [3]

- **Rhinoceros** je 3D grafický a CAD software pro modelování prostorových objektů (založený na matematicky precizním modelu NURBS, ale také s podporou pro polygonové sítě).
- Využívá se především v odvětvích designu a architektury pro návrh, vizualizaci a CAM.

Rozvinutí trupové části

Rozvinutí v sw Rhinoceros 3 [3]

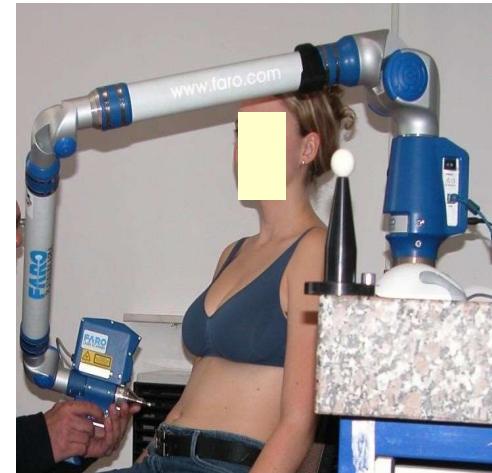
Porovnání tvaru rozvinutého povrchu těla
s tvarem základní konstrukce trupové části [3]

Příklad:

Nasnímání části lidského těla – trupu - bezkontaktní metodou pomocí FARO Laser ScanArm

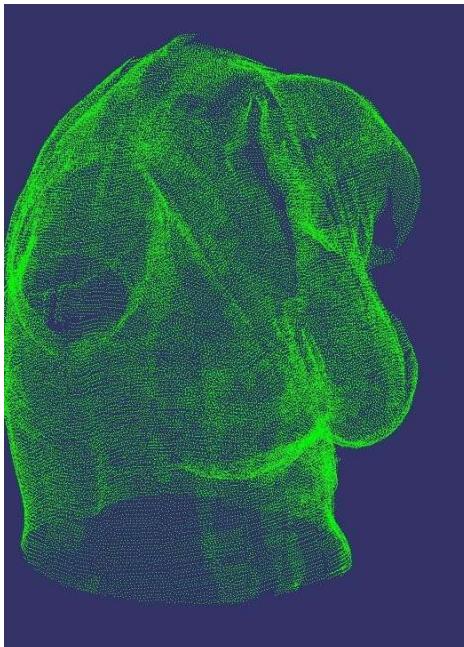
[4]

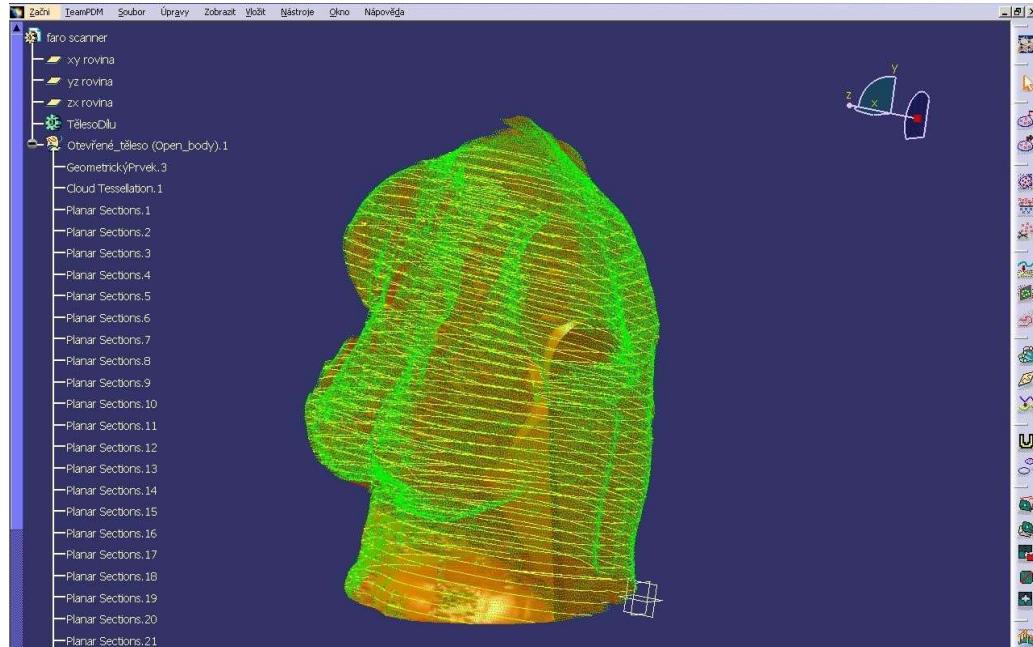
[5]

Rozvinutí nasnímané části trupu do plochy

- Pomocí sw **CATIA V5**:
- Rozdělení modelu pomocí horizontálních rovin vzdálených 10 mm

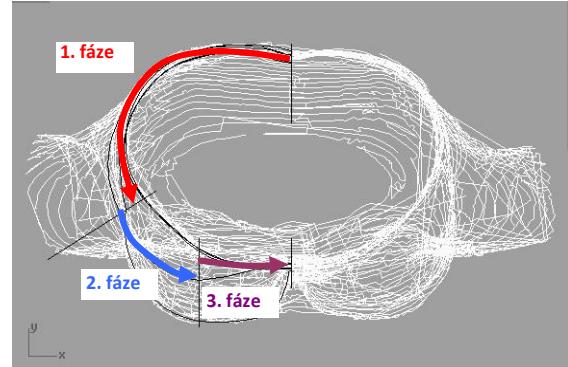
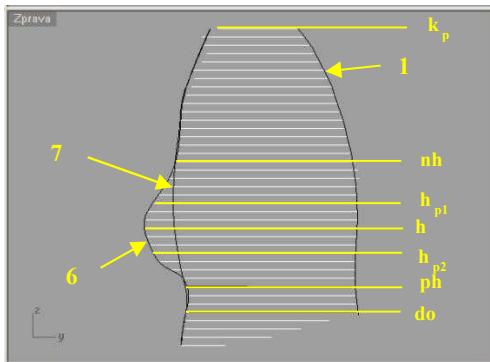
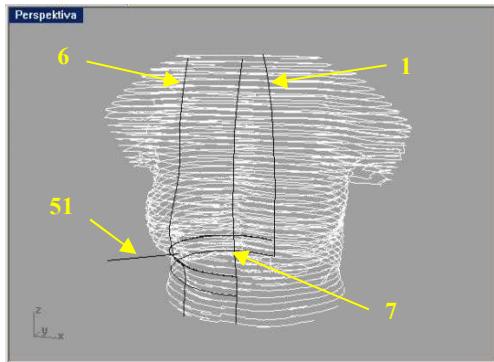

Mrak bodů [5]

Zobrazení rovin [5]

Vytvoření zjednodušených ploch

Horizontální a vertikální roviny

1 = zadní středová;

51 = pomocná průramková přímka, která znázorňuje místo, kde prs přechází v boční části v trup;

6 = prsní;

7 = přední středová;

kp = pomocná krční rovina;

nh = nadprsní rovina;

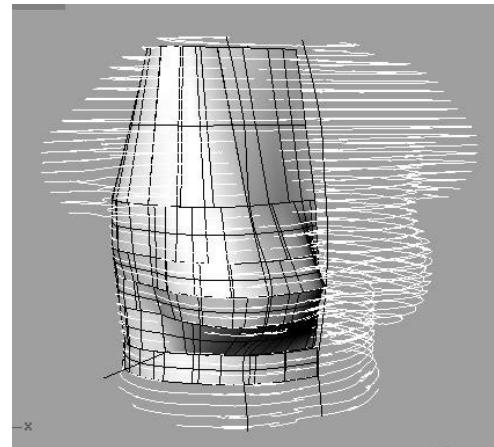
h_{p1} = pomocná hrudní rovina;

h = hrudní rovina;

h_{p2} = pomocná hrudní rovina;

ph = podprsní rovina;

do = délku oděvu)

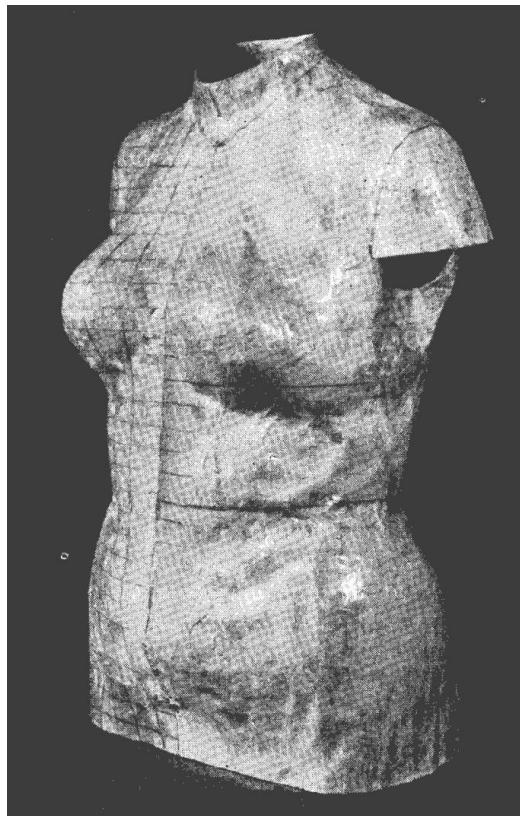

[5]

Vytvoření plochy

Manuální způsob rozvinutí povrchu těla

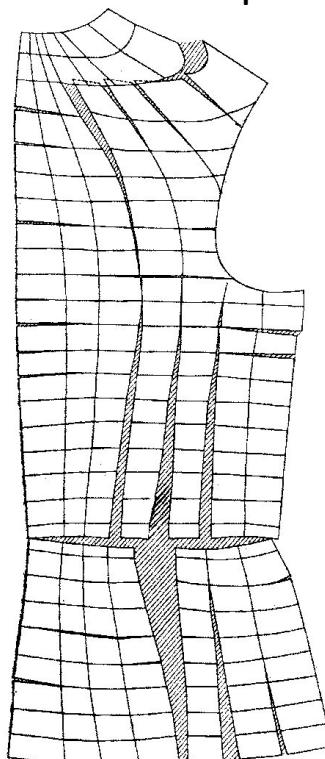
Rozvinutí povrchu pomocí čtyřúhelníků

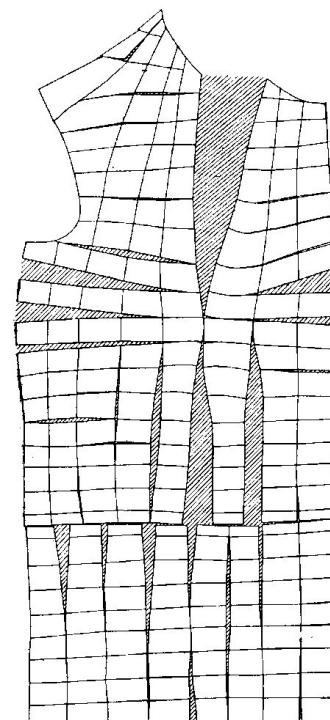
[6]

Plastický model trupu ženy.
Pohled z boku pod úhlem 45°.
Na pravé straně je grafická dílková síť.

Části povrchu trupu převedené
pomocí dílků do plochy

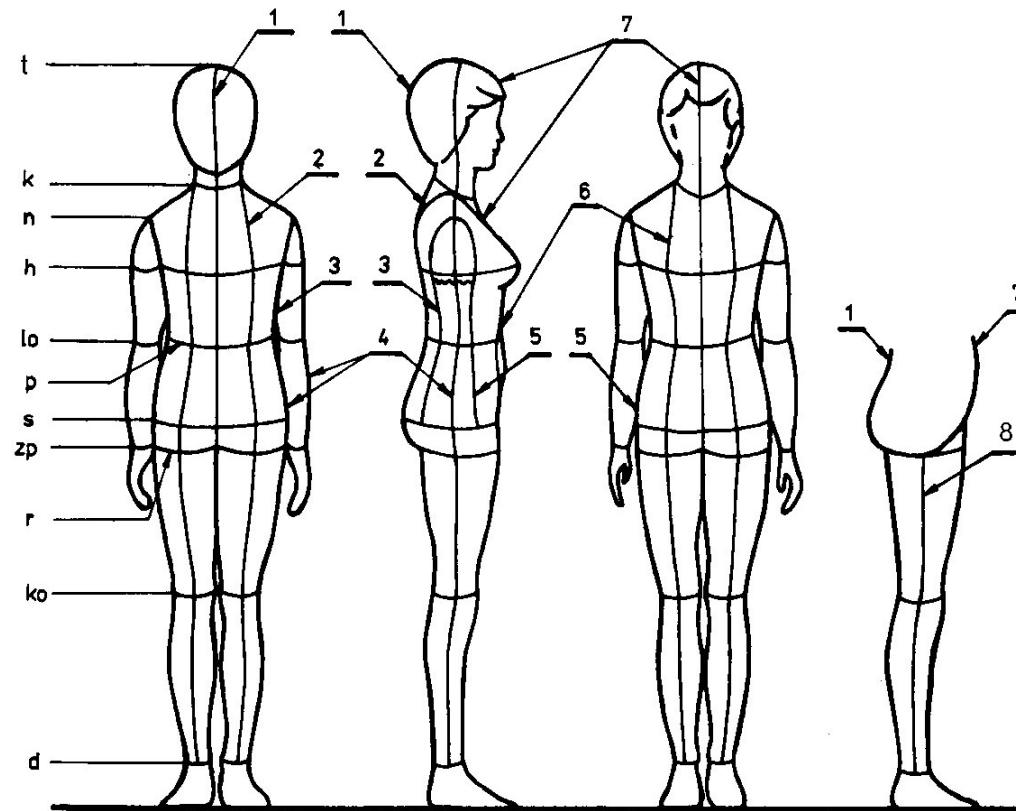

Zadní pravá polovina
povrchu trupu

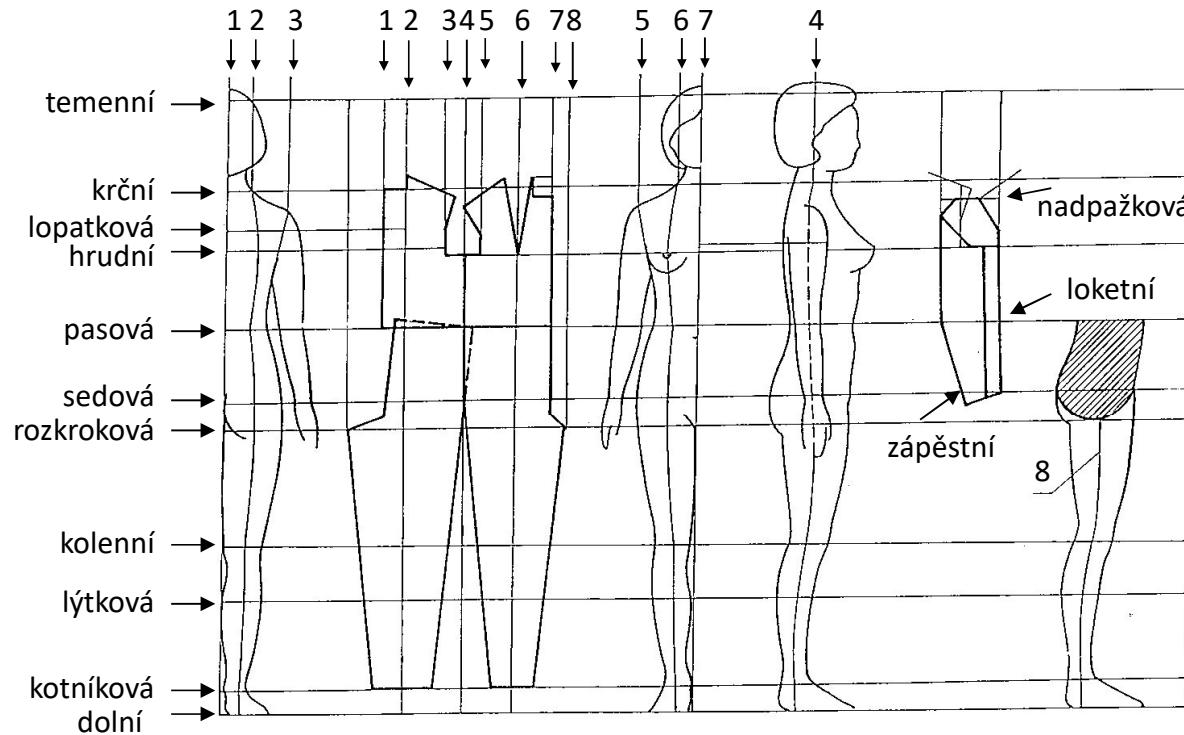
Přední pravá polovina
povrchu trupu

Členění povrchu lidského těla

Při průmětu obrysových čar horizontálních a vertikálních průřezů lidským tělem do čelní roviny a rozvinutí vznikne soustava navzájem kolmých přímek tzv. **konstrukční síť**, tvořící základ pro střihové konstrukce.

Střihová konstrukce vkreslená do soustavy pravoúhlé konstrukční sítě

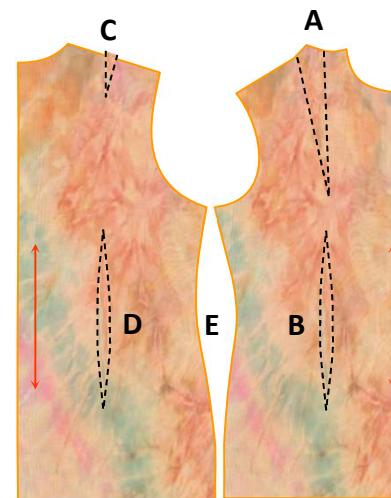
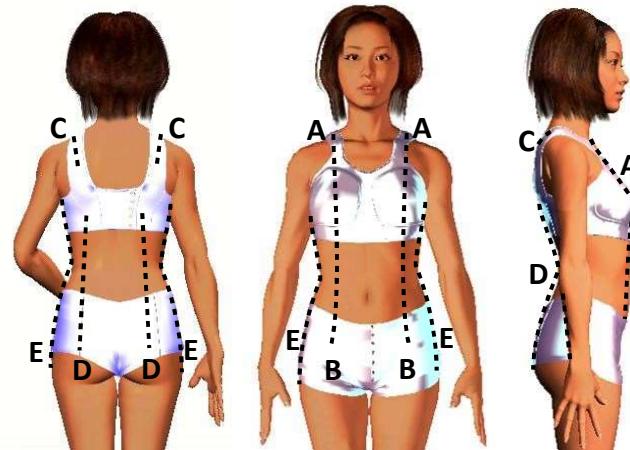
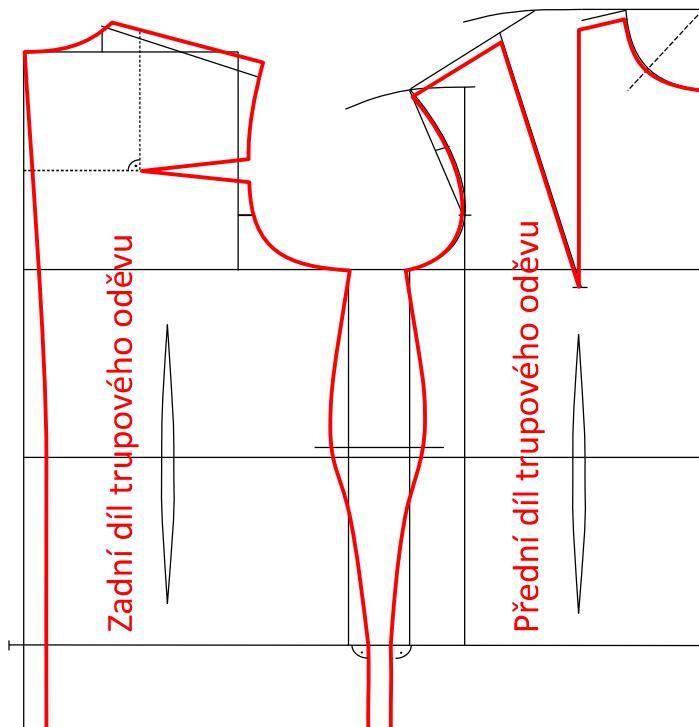

- 1 – zadní středová přímka
- 2 – boční krční přímka
- 3 – zadní průramková přímka
- 4 – boční přímka

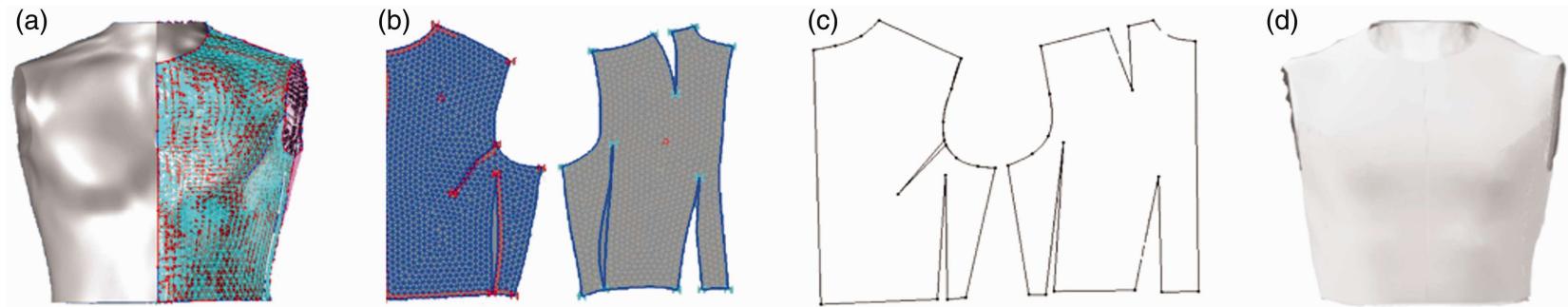
- 5 – přední průramková přímka
- 6 – prsní přímka
- 7 – přední středová přímka
- 8 – kroková přímka

Příklad:

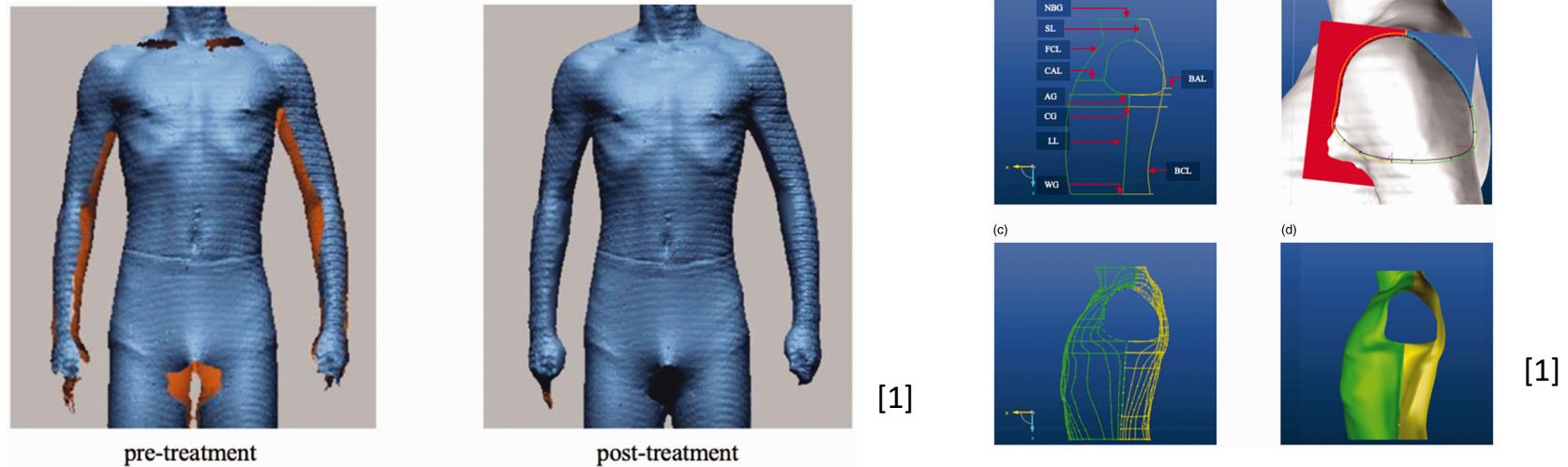
Střih - plošné rozvinutí povrchu lidského těla nebo oděvu v rovině

A new parametric 3D human body modeling approach by using key position labeling and body parts segmentation

[1]

[1]

Literatura

Podklady k přednášce zpracovala – Ing. Blažena Musilová, Ph.D.

1. Chi C, Zeng X, Bruniaux P, Tartare G, Jin H. A new parametric 3D human body modeling approach by using key position labeling and body parts segmentation. *Textile Research Journal*. 2022;92(19-20):3653-3679. doi:10.1177/00405175221089688
2. Vrba, Václav. *Konstrukce střihů prádlo*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, n. p., 1966. s. 40.
3. VLČKOVÁ, Z. *Snímání povrchu lidského těla bezkontaktní metodou*. Liberec, 2002. Diplomová práce. Technická univerzita v Liberci. Fakulta textilní.
4. Faro. *Technical Specification Sheet for the Laser ScanArm or Laser Line Probe V2*. [online] Apr 30, 2021 [cit. 19.9.2023]. Dostupné z: https://knowledge.faro.com/Hardware/Legacy-Hardware/Legacy_USB_FaroArm-ScanArm/Technical_Specification_Sheet_for_the_Laser_ScanArm_or_Laser_Line_Probe_V2#
5. Podzimková, Jitka, 2005. Studie možností rozvinutí povrchu lidského těla nasnímaného bezkontaktní metodou. Liberec. Diplomová pfáce. Technická univerzita v Liberci. Fakulta textilní. Vedoucí práce Ing. Blažena Musilová, Ph.D.
6. Růžička, Č. *Technika střihů dámských oděvů*. Praha, SNTL 1965.
7. Schreyer, A. unwrap and latten faces extension for sketchup. [online] February 13, 2014 (Updated: March 30, 2023) [cit. 19.9.2023]. Dostupné z: <https://alexschreyer.net/projects/flatten-faces-plugin/>
8. Simpson, D. cartooning-Concepts and Methods Part 1: Figure Drawing Basics. [online]. Fiasco comics Inc. Aug. 29, 2010 [cit. 19.9.2023]. Dostupné z: https://www.slideshare.net/manonoko/figure-drawing-basics?from_search=2
9. Švercl, J. *Technické kreslení a deskriptivní geometrie*. Praha:Scentia, 2003. ISBN 80-7183-297-9.
10. Švercl, J. *Konstrukce, rozviny a stříhy výrobků z plechu*. Praha, Scientia 2000.
11. Mandát, D. *Optické bezkontaktní topografické metody*. Olomouc, 2012
12. SVOBODOVÁ, J. Studie metod rozvinutí povrchu těla a jejich aplikace v konstrukci oděvů. Liberec, 2003. Diplomová práce. Technická univerzita v Liberci. Fakulta textilní.